

Рівненський державний
гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів
здобувачів вищої освіти

№ 5
2022

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 5

Рівне, 2022

УДК 159.9+316.6

Студентський дайджест. Збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти – Випуск 5. – Рівне: РДГУ, 2022. – 143 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету

Виконавчі редактори:

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри загальної психології та психодіагностики, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ (протокол № 5 від 23 червня 2022 р.)

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

– Достатній рівень до якого відноситься 63% опитаних учнів говорить про те, що ці учні формують свою соціальну установку, що відображається у варіативному виборі альтруїстичних або егоїстичних дій, але в даному випадку спостерігається схильність до альтруїзму. Найчастіше він відображається у словесній формі підтримки іншого.

– Середній рівень (27%) вказує на те, що дані учні вибірково готові до допомоги іншому або якої соціально-значущої дії. У їхній поведінці спостерігається своєрідне вагання між зацікавленістю тільки собою та своїми справами і допомогою іншим.

– Низький рівень мають 5% опитаних учнів і це вказує на те, що у них переважають егоїстичні тенденції. Якщо допомога іншим або соціально-значуща дія не має для них ніякого стимулу, більшість всього вони цього робити не будуть.

Проводячи дослідження необхідно пам'ятати що діагностування може бути не зовсім точним. Тому не припустимо вішати на дитину якісь ярлики. Навіть якщо діагностування показало що вона на 100% егоїст, то це не означає що вона буде такою завжди. Згідно положень Л. Виготського людська психіка має соціальну природу і розвиток психічних процесів є детермінованим, а оволодіння специфічними формами людської діяльності формує вищі психічні функції та спричиняє дозрівання вже набутих. Відповідно до цього альтруїзм, як і егоїзм, є соціально-детермінованим, а отже формується, розвивається та видозмінюється в процесі взаємодії між людьми.

Висновки. Отож, можна сказати, що, незважаючи на егоїстичні тенденції, котрі розвиваються у сучасному світі, можна побачити позитивний розвиток альтруїстичної спрямованості у сучасної молоді (і у людей в цілому). Особливо це видно в умовах теперішнього важкого періоду для нашої країни. Хоч люди і мають скрутні часи, але вони готові ділитися з іншими будь-чим: хтось підтримує матеріально, хтось морально, але ці речі показують, що ідея альтруїзму проростає, як насіння і дає свої плоди, які роблять наш світ набагато кращим. Тому це явище необхідно розвивати і надалі, і тільки тоді ми зможемо жити у суспільстві, яке позбавлене більшості поганих рис, що заважають розвитку людей.

Список використаних джерел

1. Фетискін Н. П., Козлов В. В., Мануйлов Г. М. Соціально-психологічна діагностика розвитку особистості і малих груп. Москва, Вид-во Ін-ту Психотерапії, 2002. 490с. (на рос.мові)
2. Філософський енциклопедичний словник / НАН України, Ін-т філософії імені Г. С. Сковороди; редкол.: В. І. Шинкарук (гол.) та ін. Київ: Абрис. 2002. 742 с.

УДК 159. 9. – 054. 7

ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОЦЕСІВ АКУЛЬТУРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ТРУДОВИХ МІГРАНТІВ ДО УМОВ ІНКУЛЬТУРАЛЬНОГО ПРОСТОРУ

Сова Ярослава, здобувач ОС «магістр»

спеціальності 053 «Психологія», 5 курс, РДГУ

Керівник : Безлюдна В.І., кандидат педагогічних наук, професор

Постановка проблеми. Зростання масштабів трудової міграції населення України та підвищення її інтенсивності актуалізує вивчення процесів трудової міграції та її соціальних наслідків. Сьогодні жаклива ситуація війни в Україні стала новим глобальним поштовхом для вимушеної еміграції мільйонів українців. З огляду на важку економічну, соціальну ситуацію в Україні, значний дефіцит робочих місць на ринку праці, відсутність потреби на певні спеціальності, продовжується виїзд громадян з України за кордон з метою працевлаштування і безпеки. Масова міграція сучасних українців є однією з найбільш гострих проблем нашого суспільства. Теоретичні розробки проблеми міграції в галузі соціальної психології здійснювали В. С. Агеєв, Г. М. Андреева, М. Н. Корнев, Л. Е. Орбан-Лембрик. Дослідниками сучасних міграційних процесів є О. Є. Білінова, Е. В. Вітенберг, В. В. Гриценко, М. А. Іванова,

В. К. Калиненко, К. В. Коростеліна, О. А. Кравцова, Н. М. Лебедева, Г. У. Солдатова, Л. А. Шайгерова, Н. С. Хрустальова та інші [1;2].

Мета повідомлення – висвітлити теоретичне узагальнення основних соціально-психологічних понять, які характеризують ситуацію зовнішньої трудової міграції в сучасній Україні та особливості процесу акультурації українських трудових мігрантів до умов інкультурального простору.

Виклад основного матеріалу. Міграційна поведінка є одним з видів демографічної поведінки й являє собою сукупність дій та відносин, які опосередковують переселення індивідів або відмову від них. У рамках вивчення міграційної поведінки досліджують соціально-психологічні аспекти індивідуального, групового та масового ставлення людей до зміни місця проживання [7, с. 85].

Процес міграції населення містить три стадії: перша з них – потенційна міграція, друга – «власне» міграція населення, третя й остання – адаптація переселенців до умов життя в місцях їх поселення. На початковій стадії міграційного процесу під впливом можливих перспектив зміни деяких умов життя відбувається формування тих чи тих установок міграційної поведінки.

Адаптація – соціально-психологічний і психофізіологічний процес пристосування особистості або соціальної групи до нових умов соціального середовища в місцях заселення. Важливою складовою адаптації є узгодженість самооцінок, очікувань та домагань індивідів з їхніми можливостями та реаліями нового життя в місцях заселення. Процес адаптації відбувається водночас на фізіологічному, біологічному, психологічному та власне соціальному рівнях. Адаптація є неодмінною умовою укорінення переселенців у місцях їх заселення, проте цілком не вичерпує феномена переходу їх до складу постійного населення. Пристосування мігрантів до нових умов та способу життя відбувається нерівномірно. Інколи адаптація завершується швидко, але зазвичай – це вельми тривалий процес, досить часто обтяжений труднощами облаштування новоселів. Нерідко пристосування матеріальних умов життя в місцях заселення нові групи, зростає частка жінок, сімейних людей. Якщо не виникає серйозних зовнішніх або внутрішніх перешкод до виїзду на роботу за кордон, трудова еміграція стає масовою. Певне значення має і наявність на Заході досить чисельної української діаспори. Завдяки цьому тут уже знають українців, покладаються на такі риси їх ментальності, як працьовитість і порядність [5].

Особи з низьким рівнем освіти, з одного боку, і з високим – з іншого, залучені до трудової міграції набагато менше. Малоосвічені люди через низьку кваліфікацію мають заздалегідь невеликі можливості працевлаштування за кордоном, тоді як особи з високою освітою менше зацікавлені в цьому, тому що у них кращі можливості працевлаштуватися на вітчизняному ринку праці. Роботодавці за інших рівних умов надають перевагу саме особам з вищою освітою (причому це стосується і тих видів діяльності, які за всіма об'єктивними ознаками не потребують від виконавців високої освітньої підготовки) [4].

Досить серйозні негативні наслідки міграції, виникають через порушення прав мігрантів, дискримінаційні умови праці та її оплати, психологічну і соціально-психологічну адаптацію людини в інкультуральному просторі. Наважуючись на переїзд, більшість людей вважає, що це єдине правильне вирішення їхніх основних проблем, і тому вони готові їхати за кордон без знання мови країни, культури, традиційних звичаїв і без достатньої робочої кваліфікації погоджуються навіть на нелегальну роботу. Також з моменту прибуття на нове місце у всіх мігрантів починається процес вживання, входження, облаштування в новому для них суспільстві і країні, в нові політичні, правові, економічні, соціальні, психологічні, культурні аспекти. Інша культура примушує мігрантів відмовитись від попереднього способу життя, прийняти нові правила та зразки поведінки, соціальні норми. І ще однією проблемою, з якою стикаються українські трудові мігранти, є усвідомлення свого соціального стану. В людей, які на Батьківщині були незалежними чи посідали шановане місце в суспільстві, дуже знижується самооцінка. Така ситуація спричиняє у трудових мігрантів відчуття та психологічні переживання: відчуття втрати чи позбавлення (статусу, друзів, Батьківщини, професії, майна); відчуття бути знехтуваним (неприйняття нової культурою) і відчуття відкидання (неприйняття

нової культури); збій у рольовій структурі (ролях, очікуваннях), плутанина з самоідентифікацією, цінностях, почуттях; відчуття тривоги, заснований в різних емоціях (подив, відраза, обурення), що виникають внаслідок усвідомлення культурних відмінностей; відчуття неповноцінності через нездатність справитися з новою ситуацією. Проте є й такі мігранти, які не відчувають депресії і тривоги, іноді і з задоволенням переживають новий досвід минулого і успішно адаптуються до місцевих умов іншої культури від перших днів перебування. Успішність адаптації багато в чому визначається психологічним станом і настроєм людини. Та навіть при сприятливих умовах адаптація до іншого культурного і етнічного середовища – складний стресогенний процес. Перший період адаптації є найскладнішим, який триває для трудових мігрантів до шести місяців [3; 5; 6].

Вчені виділяють кілька аспектів в переживанні ситуації вимушеної міграції. Це міграція як переживання негативних життєвих подій — втрат, поневір'янь, змін, що відбуваються до і під час переселення. Також це адаптація мігрантів у новому соціокультурному середовищі: міграція як переживання змін і культурних розбіжностей ізоляції і депривації. Травмування психіки в новому соціокультурному середовищі, викликане вимогами адаптації й іншими труднощами, що виникають після тривалого переїзду (зокрема, мігрантофобією). Все це нерідко перевищує психофізіологічні можливості людей й ставить перед ним проблему виживання. За словами «вимушений мігрант» стоїть особиста трагедія, соціальне безправ'я та психічна вразливість, важкий тягар матеріальних проблем, постійний страх за майбутнє, підірване здоров'я та підвищений ризик захворювань, конфлікт з собою й іншими, нарешті, відчуття себе «чужаком» і людиною другого сорту. Переживання цього статусу визначає психопатологічний статус мігранта. У психології, при обговоренні таких переживань і їх віддалених наслідків, широко використовують два поняття – «стресс» і «травма».

У 1974 р. канадськими психологами Дж. Беррі і Р. Анніс був описаний один із специфічних різновидів стресу, що відчувають мігранти на новому місці – стрес акультурації. У рамках клінічного підходу стрес акультурації розглядався спочатку як форма аномічної депресії (аномія — втрата цінностей і норми). Згодом, Дж. Вестермайер представив стрес акультурації як синдром, який поєднує у собі депресивні, параноїдні та тривожні симптоми. У ролі проявів стресу акультурації більшість дослідників та практичних психологів називають соціальну дезінтеграцію і особисту кризу. На груповому рівні джерелом тривожності стає те, що в нових умовах не працюють колишні схеми владних відносин, громадського порядку та економічні стратегії, але на індивідуальному рівні виникатимуть ворожість, невпевненість, ідентифікаційна сплутаність і депресія. В комплексі проблем, притаманних мігрантам, важливе місце посідають психологічні наслідки депривації та ізоляції.

Висновки. У сучасних умовах криза міграції в Україні знаходить своє відображення у підвищенні інтенсивності як внутрішньорегіональної, так і міжрегіональної міграції, значному впливі населення за межі країни, зростанні трудової та вимушеної зумовленості міграцій, у формуванні потужних зовнішніх потоків трудових мігрантів. Таким чином, для соціально-психологічного аналізу ситуації трудової міграції в Україні доцільно опиратися на наступні детермінанти: види міграції, потенційна міграція, міграційна установка, міграційна мотивація, міграційна поведінка, чинники та стимули міграції, міграційна ситуація, міграційна рухливість, міграційний потік, адаптація та акультурація мігранта. Сучасна масштабна міграція призводить до того, що величезні маси людей опинилися у посередництві культурного буття, через це форми їх культурної взаємодії стали гібридними. Проблеми культурного прикордоння і ускладнення самоідентифікації людини на психологічному, соціальному, віртуальному рівнях вимагають свого вирішення.

Список використаних джерел

1. Лютак О. З. Класифікація міграції як предмет наукового аналізу. *Збірник наукових праць: філософія, соціологія психологія*. Івано-Франківськ: ВДВ ЦІТ, 2006. Вип. 11. Ч. 1. С. 223–234.

2. Лютак О. З. Мотивація сучасної української міграції. *Актуальні проблеми психології. Екологічна психологія*: зб. Ін-ту психології імені Г. С. Костюка АПН України. Київ: Логос, 2008. Т. 7. Вип. 15. С. 190–194.
3. Орбан-Лембрик Л. Е. Соціальна психологія : підруч. для студентів вищ. навч. закл.: У 2 кн. Кн. 1. Соціальна психологія особистості і спілкування. Київ: Либідь, 2004. 574с.
4. Прибиткова І. Сучасні міграційні процеси. Теоретико-методологічні аспекти досліджень. *Соціологія: ТММ*. 1999. № 1. С. 161–172.
5. Слюсаревський М. М., Блинова О. Є. Психологія міграції: навч. посіб. Кіровоград: Імекс ЛТД, 2013. 244 с.
6. Сухарев А. В. Етнічна функція культури і психічні розлади. *Психологічний журнал*. 1996. № 2.
7. Хміль М. М. Аналіз сучасного аналізу міграційних процесів в Україні в контексті національної безпеки. *Вісник КНУ: філософія, політологія*. 2002. № 38–41. С. 81–85.

УДК 159. 9. 019. 4

ІНДИВІДУАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЯЦІЇ І САМОРЕГУЛЯЦІЇ ПОВЕДІНКИ ОСОБИСТОСТІ ПІДЛІТКА

Сосонюк О., здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 053 «Психологія» (Практична психологія), 4 курс, РДГУ

Керівник: Созонюк О.С., кандидат психологічних наук, доцент

Постановка проблеми. Встановлення та дослідження індивідуальних особливостей регуляції і саморегуляції поведінки особистості підлітка є обґрунтованим рішенням різноманітності шкільних проблем підліткового віку. Це обумовлено недостатнім рівнем розвитку саморегуляції цього віку, що передбачає свідомий вплив учня на власну поведінку, залучення психічних процесів з метою збереження чи зміни характеру їх функціонування. Варто підкреслити, що розвиток та формування саморегуляції та регуляції поведінки особистості підлітка є важливим особливо у підлітковому віці. Адже в цей період відбувається становлення індивідуального стилю особистісної саморегуляції, що передбачає вироблення гармонічної поведінки, розвиток вміння керуватися відповідно до окреслених цілей та завдань, розвивати вміння направляти та коригувати власну поведінку відповідно до вимог сьогодення чи певному освітньому середовищі. Разом з тим, у підлітків може спостерігатися становлення ціннісних орієнтацій, моральних переконань чи естетичних смаків [1, с. 140-143].

Українськими вченими та дослідниками окреслено розуміння природи саморегуляції поведінки особистості, що висвітлено у працях І.Беха, Г.Костюка, Л.Долинської, В.Каліна, В.Котирло, М.Савчина, О.Чебикіна та багатьох інших. У перехідному віці проблемі саморегуляції присвячено роботи М.Боришевського, де він окреслив раціональне управління психологічними механізмами саморегуляції поведінки підлітків та визначає їх особистісний розвиток [1; 2].

Мета дослідження – окреслити експериментальні результати проведеного дослідження щодо встановлення індивідуальних особливостей регуляції та саморегуляції поведінки особистості підлітка.

Виклад основного матеріалу дослідження. Мною було проведено комплексне дослідження 36 підлітків, з них 20 хлопців та 16 дівчат на базі НВК № 1 – Гімназія у м.Славута, Хмельницької області. Метою дослідження було окреслено: виявити та встановити індивідуальні особливості регуляції та саморегуляції поведінки підлітків.

Задля дослідження мною було запропоновано різносторонні методики, зокрема «Дослідження вольової саморегуляції», що передбачає тест-опитувальник А.В. Зверькова та Є.В. Ейдмана. Згідно цієї методики підліткам необхідно було відповісти на 30 запитань та вирішити по відношенню до самого себе: вірне твердження чи хибне. Обробка результатів здійснювалась на основі означення величин, що відбувалось підрахунком суми балів індексів

ЗМІСТ

Частина 1.

ТЕОРЕТИКО-ЕМПІРИЧНИЙ КОНТЕНТ МОЛОДІЖНИХ ПОШУКІВ

<i>Безека Світлана</i> ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	3
<i>Білковська Алла</i> ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ».....	5
<i>Біль Юлія</i> ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО РОЗГЛЯДУ САМОРЕГУЛЯЦІЇ ПОВЕДІНКИ У СУЧАСНІЙ ПСИХОЛОГІЧНІЙ НАУЦІ.....	8
<i>Буравцова Оксана</i> РОЛЬ РОЗВИВАЛЬНО - ІГРОВОГО СЕРЕДОВИЩА У СТАНОВЛЕННІ ТА ПСИХОЛОГІЧНОМУ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ У СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ.....	11
<i>Волошина Оксана</i> ЛЮБОВ ЯК ОСНОВА ПОБУДОВИ ПОДРУЖНИХ СТОСУНКІВ.....	13
<i>Гаврилюк Олена</i> ШЛЯХИ ВПЛИВУ НА ФОРМУВАННЯ СИЛИ ВОЛІ В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	16
<i>Гнівошевська Анастасія, Кулаков Руслан</i> ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНТЕРНЕТ-АДИКЦІЇ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	19
<i>Долганик Марія</i> ПРЕВЕНТИВНЕ ВИХОВАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	22
<i>Жовтанюк Ксенія</i> ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРИЧИН ВИНИКНЕННЯ СТРАХІВ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	25
<i>Івасюк Павло, Корчакова Наталія</i> СТАВЛЕННЯ МОЛОДІ ДО ПОЗАШЛЮБНИХ СТОСУНКІВ.....	29
<i>Коваленко Валентина</i> ВПЕВНЕНІСТЬ ТА РІШУЧІСТЬ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ У ДОШКІЛЬНОМУ ВІЦІ.....	32
<i>Ковалець Антоніна</i> РОЗВИТОК МОТИВАЦІЇ ДО НАВЧАННЯ У СТУДЕНТІВ.....	34
<i>Ковальчук Христина</i> ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ НЕВПЕВНЕНОСТІ У СОБІ.....	36
<i>Ковтунович Єва</i> ФОРМУВАННЯ ЗАГАЛЬНОКУЛЬТУРНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ЛЯЛЬКИ.....	39

<i>Кожарко Марія</i> ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНО-ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ ОСОБИСТОСТІ ЗАСОБАМИ ЕТНОПЕДАГОГІКИ.....	42
<i>Кошика Ілона</i> ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ СТРАХУ.....	45
<i>Крук Тетяна</i> ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНИХ УЯВЛЕНЬ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	48
<i>Кучканова Вікторія, Хомич Іванна</i> ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ КОНФЛІКТІВ.....	52
<i>Левченя Валентина</i> ВПЛИВ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА МІЖОСОБИСТІСНІ СТОСУНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІСІ.....	54
<i>Мартюченко Катерина</i> ПСИХОЛОГІЧНОСОБЛИВОСТІ ТРИВОЖНОСТІ В ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	57
<i>Матеюк Олександр</i> СТРАТЕГІЇ САМОСТВЕРДЖЕННЯ: ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ.....	60
<i>Мельник Олександра, Безлюдна Валентина</i> ПСИХОЛОГІЧНУ СУТНІСТЬ ІНВЕКТИВНОЇ ЛЕКСИКИ.....	62
<i>Микитюк Вікторія</i> ПСИХОЛОГІЧНІ РЕСУРСИ КОРЕКЦІЇ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІСІ.....	64
<i>Нестерчук Оксана</i> ДО ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	65
<i>Ничко Ангеліна, Юрчук Олексій</i> РУХЛИВА ГРА ЯК ЗАСІБ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖЕННЯ.....	68
<i>Охота Ольга</i> ЕКСКУРСІЯ ЯК ФОРМА ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ.....	71
<i>Павлова Регіна</i> ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ НА ЦІННІСНІ ОРІЄНТАЦІЇ ПІДЛІТКІВ.....	72
<i>Павловська Катерина</i> САМОТНІСТЬ: ДІАГНОСТИЧНІ ОЗНАКИ ТА ХАРАКТЕР СОЦІАЛЬНИХ ДІЙ (ДОШКІЛЬНИЙ ВІК).....	74
<i>Павлушенко Анна</i> ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОЯВУ ПСИХОЛОГІЧНОГО ФЕНОМЕНУ ТРИВОЖНОСТІ.....	80
<i>Пастушок Ірина, Юрчук Олексій</i> ПРОБЛЕМА СОЦІАЛЬНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПСИХОФІЗИЧНИМИ ПОРУШЕННЯМИ.....	83
<i>Петрейко Юлія</i> ГРА ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	87

<i>Петрик Максим</i> АНАЛІЗ ПРОГЕННИХ РИЗИКІВ У МЕЖАХ ВОЛИНСЬКОГО ПОЛІССЯ ЗА ДАНИМИ ДИСТАНЦІЙНОГО ЗОНДУВАННЯ ЗЕМЛІ (НА ПРИКЛАДІ КЛЮЧОВОЇ ДІЛЯНКИ «ЗАЛАЗЗЯ»).....	90
<i>Поліщук Валентина</i> ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ (теоретичний аспект).....	93
<i>Рибачек Софія</i> ФОРМИ НАВЧАННЯ ТА ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДАХ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ.....	95
<i>Руденко Сергій</i> ОСОБЛИВОСТІ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПОРУШЕННЯМИ ПСИХОФІЗИЧНОГО РОЗВИТКУ.....	98
<i>Савсюк Валентин</i> ВИХОВАННЯ АЛЬТРУЇСТИЧНОЇ СПРЯМОВАНOSTІ В УМОВАХ СУЧАСНОСТІ.....	100
<i>Сова Ярослава</i> ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОЦЕСІВ АКУЛЬТУРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ТРУДОВИХ МІГРАНТІВ ДО УМОВ ІНКУЛЬТУРАЛЬНОГО ПРОСТОРУ.....	102
<i>Сосонюк Олеся</i> ІНДИВІДУАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЯЦІЇ І САМОРЕГУЛЯЦІЇ ПОВЕДІНКИ ОСОБИСТОСТІ ПІДЛІТКА.....	105
<i>Стеблюк Яна</i> ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ.....	107
<i>Тимчак Світлана</i> ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ КОГНІТИВНОЇ СФЕРИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ АУТИЗМОМ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	110
<i>Ушаков Михайло</i> ОСВІТНІЙ ЗАКЛАД ЯК ОБ'ЄКТ УПРАВЛІННЯ.....	112
<i>Федорук Іванна</i> ВИКОРИСТАННЯ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ В ПРОЦЕСІ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ.....	115
<i>Шершень Ангеліна</i> ВПЛИВ СОЦІАЛЬНОГО ІНТЕЛЕКТУ НА МІЖОСОБИСТІСНІ СТОСУНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	117

Частина 2.

ЛІТЕРАТУРНИЙ КРЕАТИВ: «СТУДЕНТСЬКИЙ ДАРУНОК УКРАЇНСЬКИМ ДІТЯМ» (авторські казки)

<i>Боярчук Мар'яна</i> У ЄДНОСТІ СИЛА.....	124
<i>Грабовська Світлана</i> ВУЛИК.....	125
<i>Глушак Ольга</i> ПРО ОЛЕГА, ОЛЕНКУ ТА ДРАКОНА.....	126
<i>Демидчук Раїса</i> ВІДВАЖНІ ДРУЗІ.....	127

<i>Демчук Діана</i> КАЗКА ПРО НЕЗВИЧАЙНІ СКАРБИ І КРАСУ.....	128
<i>Ковалець Вікторія</i> РИБКА – ПОМІЧНИЦЯ.....	131
<i>Прокопчук Наталя</i> ЯК ОЛЕНЯТКО БІСКВІТИК ДОПОМОГЛО ВОВЧИКУ.....	133
<i>Свиридюк Марія</i> МАЛЕНЬКЕ ЗАЙЧЕННЯ (терапевтична казка для невпевнених дітей).....	134
<i>Шпак Яна</i> КАЗКА ПРО ДОБРОГО ПЕТРИКА.....	135
<i>Клімчук Марта</i> ГЕРОЇ ТАКОЖ ПЛАЧУТЬ.....	138

Наукове видання

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 5

Упорядники:

проф. Павелків Р. В., проф. Корчакова Н. В.

Підписано до друку 23.06.2022 р.

Формат 60x84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк офсетний.

Ум. друк. арк. 13,4. Замовлення № 27042015 Наклад 300

м. Рівне, вул. 16 Липня, 38; тел./факс (0362)62-03-97

e-mail: oberegi97@ukr.net

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єкта видавничої справи

ДК №270 від 07.12.2000 р.

Надруковано в друкарні видавництва «Волинські обереги».

Студентський дайджест: зб. наук. матеріалів здобувачів вищої освіти. Вип. 5 / упоряд.: Р. В. Павелків, Н. В. Корчакова. – Рівне : РДГУ, 2022. – 143 с.